

НС уведомителен бюллетин

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1078

12.11.2023 (134)

**Михаел Кюнен
Лидерство между
Volksgemeinschaft и елитаризъм
Част 1**

**ВМЕСТО ПРЕДГОВОР:
МОЯТА ИЗПОВЕД**

Да - обожавам Адолф Хитлер!

Той беше един от героите на моята младост, беше водещата фигура в моите бунтарски дни и все още е моделът на осъзнатия националсоциалистически революционер, в когото съм се превърнал!

Адолф Хитлер - ЛИДЕРЪТ! Не водач, не просто очарователна историческа фигура, а ЛИДЕР: той беше за тези, на които беше позволено да го преживеят - той остава такъв за тези, които, верни на неговото политическо завещание, се борят за сияйното възраждане на националсоциалистическото движение!

Всеки път, когато националсоциалист пряко или косвено претендира да бъде новият водач на Германия или дори на движението, той ще срещне моята съпротива - всеки път, когато добронамерен германец иска да ме нарече така, аз го усещам като физическа болка и го отхвърлям: Който претендира за титлата фюрер за себе си след 1945 г., е арогантен мошеник и обижда духа на националсоциализма и паметта на Адолф Хитлер!

В нашето движение отново има организационни лидери, ръководни другари, офицери и други лидери - трябва да има и един ден ще има отново партийни

лидери на НСДАП и националсоциалистически канцлери на новия Райх, но ФЮРЕР е само един: Адолф Хитлер! Във Фюрера идеята и партията намират своя съвършен израз, личността и каузата са идентични. Германия беше въплътена във Фюрера, най-великия човек и завършител на германската история - вече нямаше никакви различия между Фюрера, партията, националсоциализма и Германия. Ето защо народът го следваше до последния ден. Адолф Хитлер беше човекът на съдбата:

В езическите времена той е бил почитан като бог, а през Средновековието - като пратеник на Бога.

Дори ние, младите хора, които вече не сме могли да го преживеем сами, не се нуждаем от нов лидер: ние имаме Адолф Хитлер, неговия дух, неговото наследство, неговата мисия! След Адолф Хитлер никой не може да приравни личността му с идеята, с партията, с Германия - само такъв уникален исторически гений, само такъв човек на съдбата е бил избран от Провидението и утвърден в нея от безграничната любов и преклонение на своя народ. Всички ние - малките наследници - служим на идеята, сме инструменти на Партията. От нашите редици могат да се появят и ще се появят лидери, но лидерът - човекът и неговата титла - е нещо свещено за нас. Горко на онзи, който се провини срещу него!

Критика? Разбира се, че има критика: Адолф Хитлер също е бил човек, също е допускал грешки. Фактът, че лидерът и партията бяха идентични, означаваше, че няма противодействие в случай на грешно решение. В следващия текст ще има много критични забележки. Това е необходимо и правилно - не за да се правим на всезнайковци пред лицето на историята, не за да опозорим паметта на фюрера, а за да можем да избегнем допускането на същите грешки в бъдеще.

В целия този труд ще прозвучи основната идея, че и лидерите, че и бъдещият партиен лидер трябва да гледа на себе си като на инструменти, като на служители, като на агенти на ПАРТИЯТА: **Партията е винаги права, вместо: Лидерът е винаги прав!**

Така стигаме до извода, че отъждествяването на задачата на партията с волята на фюрера, дори по време на управлението на изключителния човек Адолф Хитлер, се оказва в крайна сметка фатално. Оскверняваме ли паметта на Фюрера с това твърдение? Не! Защото тази всепогъщаща, завладяваща и формираща личност е трябвало да израсне до такава доминираща позиция. Срещу волята на Адолф Хитлер - срещу този гений на волята - нямаше противодействие, нямаше коректив. Не защото той не би търпял такъв, а защото той не би могъл да намери вътрешно оправдание и външно одобрение

в неговата сянка. Но ние винаги трябва да останем наясно с уникалността и изключителността на фигурата на нашия водач. Неговата позиция не е била нормална и като такава не е примерна за нас, неговите наследници! В политическото си завещание самият Адолф Хитлер взе това предвид и назначи райхспрезидент, райхсканцлер и партиен министър, без да изясни как ще трябва да си представим в детайли тяхната работа и правомощия. Но поне това показва признаването на уникалността на позицията на Фюрера, която след него никой друг не може и не може да си присвои в тази форма!

Затова лидерството в националсоциализма не е имитация на практиката на Третия райх, която се концентрира върху изключителния човек Адолф Хитлер. Лидерството трябва да се разбира по нов начин, принципът на фюрера трябва да бъде предефиниран. Това ще бъде в основата на настоящата работа. Но също така ще припомним велики личности на националсоциалистически лидери, които ни служат като модели и в които се въплъща националсоциалистическото лидерство. Но ще започнем с размисли за Фюрера, защото само неговата историческа титанична фигура направи националсоциализма онази сила, която си постави за цел да създаде един нов свят и една нова епоха!

Михаела Кюнен
Затвор Буцбах, 27.12.1985/96 г. Година на Фюрера

ЛИДЕРЪТ

Както почти никой друг народ, германците разпознават себе си в своите велики мъже, в своите водачи и ги почитат със страстна сила: Там, където други народи намират своята идентичност в силното и естествено национално чувство, в държавните си символи, в непрекъснатата си традиция, в държавния или религиозния етос, в управляващата династия или дори в конституцията, германците винаги са имали само своите водачи, които олицетворяват Германия и правят националното самочувствие възможно над всички трагични разриви, сътресения и разделения, като тези, причинени от злощастното средно положение в Европа и произтичащите от това посегателства и влияния на нашите съседи.

Великите германски императори от Средновековието - Ото Велики и двамата Щауферови императори Фридрих I. Барбароса и неговият внук Фридрих II, "учудването на света", в когото Първата империя намира своята кулминация -, Лутер, освободителят на немския дух и създателят на немския стандартен език, Фридрих Велики, Бисмарк, основателят и железният канцлер на Втората империя, всички те са били водещи фигури, всички те са се превърнали и в митични фигури, чието въображение, почит и любов

germancите завладяват и в които германците се разпознават като германци, а Германия намира себе си отвъд всички пролуки и разделения!

Адолф Хитлер, създателят на Третия Райх, е ЛИДЕРЪТ: в него е завършена германската история, която е едновременно и история на мита за германския фюрер - при него Германия постига най-голямата си мощ, никой друг не е бил толкова почитан и обичан от народа си! Нито по позицията на властта, постигната някога от германската нация, нито по почитта на своя народ фюрерът Адолф Хитлер ще бъде надминат в бъдеще. Ето защо в негово лице виждаме завършена на германската история:

На нас - наследниците - не ни остава нищо друго, освен да поемем неговото дело, да го оформим и да му придадем трайност. Наследството на фюрера е изграждането на хилядолетния Райх, нов ред, оформлен от националсоциалистическата идея и в унисон с природата, нова висока култура.

Това ще излекува раните, пукнатините, разцепленията и пукнатините в германската национална общност, ще даде възможност на нашия народ да се развива естествено и безпрепятствено: в новия Райх и в националсоциалистическата идея Германия ще намери себе си; Новият ред също ще се нуждае от своите водачи и ще ги създаде. Но фюрерът и фюрерският мит, в които германската нация винаги е трябвало да се приютива, за да оцелее като такава, да запази самочувствието си и волята си за самоутвърждаване, вече няма да са ѝ нужни. Това дължим на Адолф Хитлер и неговото историческо и идеологическо наследство, което той ни оставил да довършим! Кой и какъв е този Адолф Хитлер за нас, които носим неговото наследство в бъдещето?

Държавникът Адолф Хитлер е роден в мъчителните дни на поражението на Германия в Първата световна война, в мрачните и позорни дни на ноемврийското въстание през 1918 г., в което Вторият Райх пада безславно. Самият той описва това в част от книгата си с изповеди *Mein Kampf*, която завършва с прочутите думи: "**Но аз реших да стана политик!**"

Какви са били целите на политика Адолф Хитлер? Начело на всички политически усилия беше изкореняването на срама от онзи предателски ноемврийски бунт, който запечата поражението на Германия и го направи окончателно: "**В германската история никога повече не трябва да има ноември 1918 г.!"**

След като победоносните сили във Версай, в нарушение на обещанията си, решават да сключат не мир на помирението и справедливостта, а диктат на германското унижение и поробване, целта на Хитлер се разширява и включва

борбата срещу Версай и създаването на свободна и горда Германия, която да обхване всички германци. За да се случи това, германският народ трябва да се превърне в единна и неразрушима общност на волите, истинско Volksgemeinschaft, в което всички класи и групи да признаят своята родина, за която да са готови да живеят, работят и, ако се наложи, да умрат. Това е възможно само ако нацията не е дом само на аристократичните и буржоазните слоеве, които винаги са се чувствали "националисти", а ако нацията стане дом и на широките народни маси и най-вече на работниците: Спечелването на работника за германската нация - това се превръща в основна вътрешнополитическа цел на **Националсоциалистическата герmansка работническа партия**, която политикът Адолф Хитлер изгражда през годините на борба.

Но когато общността на волята на германския народ на основата на германския социализъм, който спечели работниците за нацията, стана реалност, когато Версайският диктат беше преодолян и всички германци намериха своя дом в ЕДНА империя, тогава тази империя трябва да най-накрая да излезе от трагичното средно положение, което винаги я е превръщало в жертва на съседите и което е пречело на естественото ѝ развитие. Следователно тази империя трябва да оформи Европа от центъра и да спечели достатъчно жизнено пространство за германския народ, за да може да се изхранва, да защитава независимостта си и да осигури развитието си, непристъпно и свободно!

Това са целите на политика Адолф Хитлер. За да ги постигне, той създава НСДАП. На 30 януари 1933 г. той поема властта. Сега той трябва да се докаже като държавник!

Сега вече не става въпрос за формулиране на цели, а за тяхното конкретно осъществяване - с други думи, за създаване на истинска национална общност във вътрешен план чрез преодоляване на класовите бариери като предпоставка за възвръщане на националната свобода и независимост във външен план, за преодоляване на Версайския диктат, за обединяване на всички германци и за получаване на достатъчно жизнено пространство. За тази цел държавникът Адолф Хитлер е изработил ясна и правдоподобна концепция: във вътрешен план класите и прослойките трябва да бъдат интегрирани в общността на волята на германския народ чрез помиряване на старата и новата Германия.

Символът на това помирение е "Денят на Потсдам", на който онези сили от старата епоха в администрацията, икономиката и Райхсвера, които се смятат за национални "по същество", са признати и поставени в служба на новата държава, без да се засягат техните властови позиции; в същото време

работниците са спечелени чрез проект за социално строителство. Във външнополитически план решаващата грешка на Кайзеррайх трябваше да бъде избегната и да се предотврати всяка ситуация на два фронта; това трябваше да се постигне чрез отказ от колониите и онази агресивна световна търговска политика, с която трябваше да се договори съюз с Англия; освен това Италия трябваше да бъде спечелена като партньор в съюза, Франция трябваше да бъде изолирана чрез двата съюза и да се направи възможен походът на Изток, който същевременно трябваше да унищожи брънчилския империя и да спечели жизнено пространство в Русия, която трябваше да се превърне в "германска Индия". Тази концепция беше последователна, логична и отговаряше на германските интереси, както и на целта за справедлив ред в Европа - никой, освен брънчилския империя, нямаше какво да губи в този процес.

Работата на един държавник не трябва да се оценява по това дали всичко е минало така, както той първоначално е планирал, но и не по това какво въщност е искал. Има само едно мерило: успехът!

До 1938/39 г. този успех ясно говори за държавника Адолф Хитлер! Ако той беше починал в началото на 1938/39 г. или дори беше станал жертва на покушение, никой нямаше да се съмнява, че е най-великият държавник в историята на Германия: около 90 % от германския народ е обединен зад него, работническата класа се е превърнала в най-лоялната част от германската национална общност, Версайският диктат е разкъсан, германците от Австрия и Судетската област мирно са се завърнали у дома в Райха и германското господство в Централна Европа е установено!

Но шест години по-късно новият Райх трябва да подпише безусловна капитулация и Германия губи цялата си свобода, единство и независимост. В крайна сметка държавникът Адолф Хитлер се провали. Не бива да премълчаваме това. Адолф Хитлер също е бил човешко същество, той също е допускал грешки. Ето защо националсоциалистическата политика днес не трябва да се изчерпва с това да копира всичко, което фюрерът е правил или искал като държавник. Защото евентуалният провал през 1945 г. не е неизбежна съдба, а ясна последица от допуснатите грешки:

Във вътрешната политика опитът за помирение с реакционните по същество сили, със стария властови елит в администрацията, икономиката и Вермахта, както и елиминирането на революционните националсоциалисти, особено в СА на 30 юни 1934 г., се оказват дълбоко катастрофални: именно тези реакционни сили саботират след това германските военни действия по време на Втората световна война чрез постоянни предателства и изневери спрямо страната и в крайна сметка имат решаващ дял в отговорността за

поражението!

Във външната политика обаче плановете на съюза не можаха да бъдат осъществени: Великобритания, под ционистко и американско влияние, последователно се насочваше към нова световна война, за да унищожи Германия като най-силната европейска сила, в съответствие със старата си, макар и остаряла политика на "баланс на силите".

Това не е Адолф Хитлер, а други националсоциалистически политици, чиито концепции се оказват правилни в ретроспекция:

Ернст Рьом и Георг Щрасер, двете най-значими жертви на реакционния заговор за убийство от 30 юни 1934 г.! Те настояваха за последователна социалистическа революция, която да премахне реакцията и по този начин да изгради националсоциалистическа администрация и национална икономика, както и националсоциалистическа революционна армия - те искаха континентална европейска политика на обединение с Франция и Съветския съюз, съюз с пробуждащите се народи от Третия свят и фронтова позиция срещу Британската империя, от чиито руини можеше да се извоюва жизнено пространство за Германия. Този революционен национализъм е нашата традиционна линия днес: фронт срещу капиталистическия Запад, баланс със Съветския съюз, съюзи с пробуждащите се народи по целия свят и вътре в тях - създаване на истинска национална общност чрез дълбока, социалистическа революция!

В последния си подробен политически анализ, т. нар. "Диктат на Борман" през пролетта на 1945 г., Адолф Хитлер отново се проявява като блестящ държавник, прави равносметка на провалената си политика и призовава за връщане към революционните отправни точки на националсоциалистическата идея в борбата срещу реакцията. Така ние почитаме делото на живота на държавника, възхищаваме се на успехите му, анализираме грешките му, за да ги избегнем в бъдеще, признаваме последните му прозрения, но в политическите си действия не копираме миналото, а формираме собственото си бъдеще

NSDAP/AO е най-големият в света Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!

Печатни и онлайн периодични издания на много езици
Стотици книги на много езици
Стотици уеб-сайтове на много езици

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Hoffmann

FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Denmark against Communism

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Hitler Picture Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Heinrich Hoffmann
Hitler in Italy

HITLER in ITALIEN
Ein Bild von

English / German Deutsch / English

Heinrich Hoffmann
SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance

IBORSEI
GOLD

Theodor Fritsch
Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!